

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-01-08)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-01-08)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 55. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000064.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Af Dagbogen.

Lassigny, 8. 1. 1915.

Utal af Granater. Den første slog ind i Centrum og saarede to Mand let, samt knuste et Gevær. Den ene af dem har faaet en Splint helt gennem Armen. Den næste Granat slog ind i Banedæmningen, hvor Oversvømmelsen er, og der fløj en Sky af Vanddampe helt over mod Lassigny, der vel ligger en 150 Meter bag ved os. Derefter gik det bumbum i næsten en Time. Jeg stod Vagtpost, de andre krøb ned i Dækningerne.

I Lassigny paa Indkøb, og besaa ved den Lejlighed Slottet grundig. Aa, hvilken Ødelæggelse!

Alt har været saa fint og kunstnerisk, af drevet Eg, udskaaret og pynteligt. Der stod de dejligste Klædeskabe med afrevne Døre og oprevne Skuffer — tænk, saadanne Døre bliver slæbt til Skyttegravene; alt rodet ud paa Gulvet, det dejligste Porcelæn, fine Vaser, Vægtavler, alt drev omkring og man vadede gennem Potteskaar, kostbare Værker, gamle Familjestykker, Tøj, itubrudte Møbler, Breve, Aktstykker, Spejle af slebent Krystal i kunstneriske Rammer; en Støvlehæl igennem det. Paa Væggen hang Malerier af Aner — skaaret i Stykker med Kniv eller Økse. Man kan blive helt tosset ved at se en saadan Ødelæggelse. Der gik en derinde med en Økse og skulde hente Træværk til at kaste i Bunden af Skyttegravene. Han havde faaet fat i et Par høje, hvidlakerede Dørfløje med fint Messingbeslag, Og en Skabsdør med Malerier til Fyldinger, dejlig som jeg ikke kender Mage til. Han laa og rodede i de Bunker, der laa paa Gulvet; og naar han fandt noget, der vakte hans Nysgerrighed, huggede han det i Stykker med Øksen, for at se det baade ud- og indvendig. En anden, som var langs i samme Øjemed, stod paa Trappen; den var af tyk, forarbejdet Eg, og for at vise, hvor solidt Krammet var, gav han et Par kraftige Hug ned i Rækværket med Øksen. Ødelæggelse, Ødelæggelse! Jeg gik med P. Jensen, som jeg traf, fra det ene Rum til det andet, og hvor vi kom, det samme triste Syn — som et Hjem dog kan ruineres, og som dog de Værdier, som Mennesket med Opbydelse af alle sine Evner og al sin Kunst og al sin Glæde sanker sig sammen gennem s. 56lange Aar — hvor dog alt det let kan ødelægges af daarlige og uforstandige Mennesker. Det er Krig, det er sandelig Krig — Mord, Rov, Ødelæggelse; det er et kultiveret Folk — Barbarer er det, værre end Hunner; for disse vidste intet bedre.....